cōmittim⁹. Quid ḡ ē nob faciēdū? Certe debem⁹ dare carni anulū obliuionis vt abstrahat a delectacōib⁹ q̄ sūt ꝯ sēsū vt sic obliuiscā² delcātōnes carles. Sz anulū meōrie debz aīa sibi retinē vt videlicz ī mēoria iugit hēat penas īferles a nouissimū vite sue vt sic caro obliuiscat peccaē. Vñ scptū ē Memorare nouissiā tua a in etnū ñ peccab. ecci. vij. Tunicā ꝺ vili pāno debem⁹ hēre qr sum⁹ filij rustici h̄ ē t're Job. xvij. Putredini dixi pr̄ me⁹ es ꝛc. Vñ si nob q̄rat q̄d ē hō? Certe dicem⁹ q̄ hō ē paup ā ꝺbebil stult⁹ ā rustic⁹ .i. igbil a turpis. Pauper es si indiges potētia. rustic⁹ si indiges nobilitate. a stult⁹ si sapiētia q̄ paup sis ꝓbo. Nihil hēs de te ñ pccm. si ei t'ddas oui lanā. boui calciamēta. t're segetes: nihil tecū manet ñ pctm̄. Secūdo tu es debil. qr nl boni opis potes de te. Vñ hō cōpa² flori q̄ māe ē pulch a splēdēs ꝺ sero mcessit Itē fumo. ps. Sicut deficit fum⁹: sic deficiāt pectōres a facie dei. Itē vanitati. Psalmista. Hō vanitati simil fact⁹ ē Tercio tu ñ es sapiēs qr ñ cognoscis teipsū. Quō ḡ alia cogscē potes? Quāto tu nō es de magna parētela ꝯ de q̄ ꝺr Job. xvij. Putredini dixi. pr̄ meus es tu: mr̄ mea a soror mea v̄mib⁹ Quāto tu nō es pulcher qr cito trāsis a vana ē pulchritudo tua. Ideo vna ps pāni: ē caro vilissima. alia ps nobilissima. s. aīa q̄ ad ymaginē sūmi regl cōdita a vili corpi infusa ē p quā hō reddit supcelestiū soci⁹ a creaturaꝝ digssima ergo si ista duo scꝺz eoꝝ naturā volueim⁹ obꝯuare: ad reg^m etnū potim⁹ puenire Quod nobis concedat. :.

De iusta remuneratione

Capitulū Vigesimūseptimū.

Quidā impator eāt diues valde a potēs q̄ vnicā filiā hēbat pulchrā valde a oculis hoīm gratiosā: quā miro mō dilexit intm̄ q̄ quīqz milites ei p sua custodia assignauit Milites v̄o isti q̄si ꝯtinue armati īcedebāt a c̄tā p̄bēdā singul die b⁹ de thesauro regl p custodia filie accipiebāt. Rex v̄o quēdā senescallū a canē hēbat q̄s multū dilex^t Caīs v̄o t'b⁹ cathenis erat ligat⁹ qr valde crudel erat a q̄s poterat app̄hēdē occidit Accidit sel q̄ cū rex in stratu suo iacuisz: t'rā sāctā visitare ꝓposuit. Mane surrex^t a senescallū ad se v̄ori fecit a ait ei Terrā sāctā visitaē volo sub tua custodia filiā meā vnicā cū militibz dītto a canē quē diligo: p̄cipio tibi sub pena capitl q̄ nullū defectū filia mea hēat Oīa nccria militibz ꝯ; q̄ decz mīstres Canē vero cōtinue in cathena habeas a ei nō laute admīstres ꝯ potius famē sustineat vt sic ei⁹ crudelitas atqz ferocitas annichile² Senescall⁹ v̄o oīa adimplē sidelr pmisit. Rex v̄o t'rā sāctā adijt. a senescall⁹ oīa q̄ pmisit a totū p̄ceptū ī ꝯriū egit. Nā canē de melioribz cibarijs sēp pauit nec eū sic debuit custodiuit puellle nccaria sbtraxit a milites p̄bēda p̄uauit ītātū q̄ dispsi a vagabūdi p mūꝺ ibāt puella sñ custodia sic relicta plorās a eiulās ābulabat in aula sola. Canis cū eā solā vidisz tres cathenas fregit cū q̄bz ligat⁹ fuit a puellā occidit. de cui⁹ morte fact⁹ ē plāct⁹ magn⁹ ī cītate. Rex v̄o cū audisz de morte filie sue ꝯmota st oīa viscera ei⁹. senescallū ad se v̄ori fecit a cur filiā suā sine custodia dimisit a milites sine p̄bēda a canē ꝯ p̄ceptū ei⁹ pauit? Ille v̄o obmutuit nec aliq̄d p e⁹ excusatōe allegat. Rex v̄o torto ibz p̄cept vt ligatl pedibz a maībz eū in forcē ardētē p̄icerēt Oēs regē laudabāt q̄ tle dedt iudiciū.

Rñi iste īpator ē dñs nr̄ ihs xps filia tāpulc̄ ē aīa ad ꝺi silitudinē creata p c⁹ custodia q̄nqz milites .i. v. sēs⁹ ordiat vt ꝯtinue bois opib⁹ essēt artia p̄bēdā grē dei t'cipēt Caīs v̄o ē caro misera q̄ die ac nocte niti² ꝑturbare spiritū a aīaz occidere. Vñ de necessitate requirit q̄ tribz cathenis sit

caro cōtinue ligata scz per timorem
dei p eius amorem a pudorem peccādi
Propter timorē qr deꝰ ē iustꝰ a iuste
peccatorē iudicat ad penā ꝓpetuam
Hec est cathena p̄ma cum qua caro
misera ligetur ne deū offendat a salutē
ꝓpriam perdat. Secūda cathena est a-
mor dei qr homo tenetur ipm sup ōnia
diligere etiā plus q̄ seipsū. ꝓpter eiꝰ
amorē teipsū debes refrenare a viciis
a ꝯcupiscētiis cauere Et q̄re debes ip-
sum intantū diligere? Certe qr te cre-
auit. te plasmauit. te ad silitudinez
suā fecit. te redemit. a vitā eternā da-
bit. Tercia cathena. est pudor homī
peccare in ꝯspectu dei. qr omnia vidz
etiā minimā cogitationē quā in cor
de habes. ꝓpter ista tria homo debet
seipsū cohibere nullo mō deū p pctm̄
offendere. Senescallꝰ est homo cui tr̄-
didit aīam cū quīqz sēsibꝰ et carnem
sicut dedit ad regendū vt p eis rn̄deat
qn̄ dn̄s nr̄ ihs xp̄s ad iudiciū veneit
Sed miser homo qui nō diligit deum
cathenas frangit. qr postponit dei ti-
morē nō curat cogitare q iusto iudi-
cio hominē eternalr dānat. postpōit
dei amorē. nō curat pēsare quāta iu-
dicia amoris ei oñdit. q eū de nihilo
plasmauit ad eiꝰ silitudinē fecit. eum
sua ymagine d̄ina decorauit. p eo se
humiliauit. Naturā nrām assūpsit.
ꝓprio sanguine eū redemit. Nec pu-
dorem peccādi coraz dn̄o deo suo hūit
Omnia in cōtrariū ꝓpetrata animaz
suā occidit. ideo cū veneit dies iudicij
tunc apparebit peccator et nō poterit
ad obiecta respondere Tunc deꝰ tr̄det
eū tortoribz infer̄libz sicut ip̄e testat
Math. xxv. Ite maledicti ī ignem
eternuz. Studeamꝰ ergo ante omnia
animā a peccato custodire si desidera-
mus ad eternā vitā peruenire.

De inexcrabili dolo vetularū Capitulum. Cxxviij.

Imperatrix q̄dam erat in cuiꝰ
imperio eāt q̄dam miles qui
nobilem vxorē a castā atqz de
coraz habebat. Contigit q miles ad
peregrinandū perrexit s̄ prius vxori
dixeāt Nullū custodē vltr̄ te dimitto
qr satis credo q nō indiges. Parato
comitatu abijt. vxor vero caste viuēdo
domi remansit. Accidit semel q p̄cibz
cōpulsa cuiusdā sue vicine epulandi
causa domū suaz ingredētur q̄ pacto
ad ꝓpria remeauit. quā q̄dā iuuenis
aspectaz ardēti amore cepit amare et
pluimos nūcios ad eā direxit cupiēs
ab illa quātū ardebat amari. Quibz
cōtēptis eū penitꝰ spreuit. Ille vero
se omnino cōtēptū vidēs adeo dolens
efficitur q infirmabat Sepe tn̄ illuc
ibat s̄ nihil ei valuit eo q dn̄a p oīa
eū spreuit. Accidit q̄dā die q versus
ecc̄iam prexit dolens ac tristis obuiā
ei hūit quādā vetulā in ꝓposito scām
reputatā. q̄ cū iuuenē tristez vidisset
causam tāte tristicie ab eo q̄siuit At
ille. Quid ꝓdest m̄ tibi narrare? At
illa. Oportet q vulnꝰ tuū detegas: si
operā medicātis expectas Ideo oñde m̄
cāz tāti dolorꝭ cū dei adiutorio te cuā-
bo Iuuenis cū h̄ audisset oñdit ei quō
dn̄am dilexit. Ait vetula. Perge cito
ad domū tuā qr īfra breue tp̄s te cuā-
bo His dictis iuuenis ad domū prexit
a vetula ad ꝓpria remeauit Vetula ista
quādā caniculā habebat quā duobz
diebz ieiunare coegit a die tr̄cia panē
synapi ꝯfectū canicule ieiunāti dedit
quē cū gustasset pre amaritudīe oculi
eiꝰ lacrimabāt tota die Tūc vetula ad
domū dn̄e prexit cū canicula quā iu-
uenis dilexit tantū. Statī a dn̄a ē hōri-
fice suscepta eo q reputabat scā. Dū
aūt ad inuicē sederēt dn̄a paruā cani-
culā lacrimantē respexit: admiābatur
multū a q̄siuit cāz Ait vetula O kr̄ma
aīca noli querē q̄re lacrimat qr tantū
dolorē hz q vix poterit tibi intimari.
Dn̄a vero magis ac magis instigabat
vt dicēt Cui vetula. Hec canicula erat
filia mea casta nimis a decora quaz
iuuenis q̄dā vehemēt adamauit s̄ adeo
casta eāt vt oīo spernēt illū amorez
vn̄ iuuenis tātū dolēs p̄ dolorē mortuꝰ